॥ श्री मूकपञ्चशती ॥

आर्याशतकम्

ஸ்ரீ மூக பஞ்சசதீ

ஆர்யா சதகம்

[ஸம்ஸ்கிருதம், தமிழில் மூலமும் தமிழ் பாக்களுடன்]

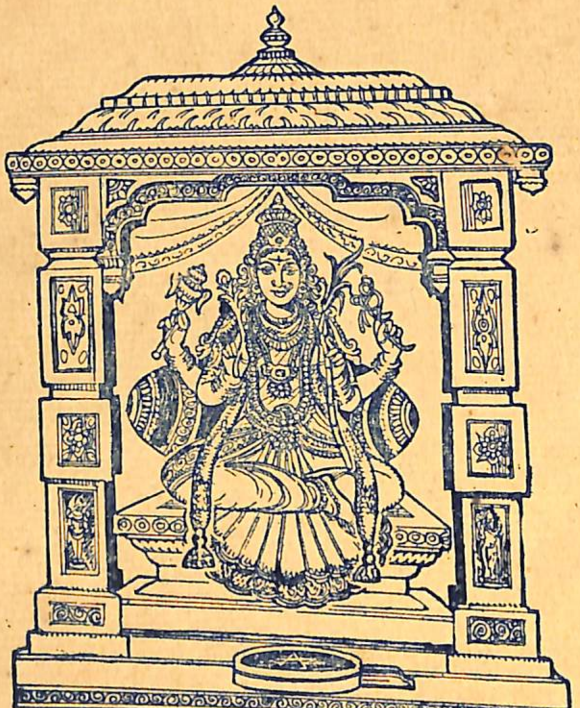

चतुर्भुजे चन्द्रकलावतंसे कुचोन्नते कुङ्कुमरागशोणे ।
पुण्ड्रेक्षु पराङ्कुशपुष्पबाण हस्ते नमस्ते जगदेकमातः ॥

॥ श्री मूकपञ्चशती ॥

आर्याशतकम्

ஸ்ரீ மூக பஞ்சசதீ

ஆர்யா சதகம்

[ஸம்ஸ்கிருதம், தமிழில் மூலமும் தமிழ்ப் பாக்களுடன்]

தமிழ்ப் பாக்கள் ஆக்கியவர்
காமாக்ஷி தாஸர்

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம்
4, பிரான்ஸிஸ் ஜோஸப்புத் தெரு, சென்னை-1.

முதற் பதிப்பு ஆகஸ்ட்: 1959
இரண்டாம் பதிப்பு: 1966

விலை: 50 பை.

லிபர்ட்டி பிரஸ், சென்னை-1

|| श्रीः ||

|| श्रीमूकपञ्चशती ||

आर्याशतकम्

ஸ்ரீ மூக பஞ்சசதீ

ஆர்யா சதகம்

कारणपरचिद्रूपा काञ्चीपुरसीम्नि कामपीठगता ।
काचन विहरति करुणा काश्मीरस्तबककोमलाङ्गलता ॥ १ ॥

காரணபரசித்ரூபா, காஞ்சீபுர-
ஸீம்னி காமபீடகதா ।
காசன விஹரதி கருணா, காச்மீர-
ஸ்தபககோமலாங்கலதா ॥

காரணம் யாவுங் கடந்தசித் ரூபியாய்ப்
பாரினிற் காஞ்சியிற் காமபீ டந்தன்னிற்
பூரணக் குங்குமப் பூக்கொடி போலொரு
பேரருள் ரூபமின் னுடல் புரிகுதே.

कंचन काञ्चीनिलयं करधृतकोदण्डबाणसृणिपाशम् ।
कठिनस्तनभरनम्रं कैवल्यानन्दकन्दमवलम्बे ॥ २ ॥

கஞ்சன காஞ்சீநிலயம், கரத்ருத-
கோதண்ட பாண ஸ்ருணி பாசம் |
கடினஸ்தநபரநம்ரம், கைவல்யா-
நந்தகந்தமவலம்பே ||

அங்குசம் பாசமும் அம்புக்கோ தண்டமும்
தங்குங் கரங்கள் தன்பாரந் தாளாது. இ
லங்குந் திருமேனி கொண்டுமக காஞ்சியிற்
பொங்கும்பே ரின்பத்தின் வேர்கண்டு பற்றினேன். 2

चिन्तितफलपरिपोषणचिन्तामणिरेव काञ्चिनिलया मे ।
चिरतरसुचरितसुलभा चित्तं शिशिरयतु चित्सुखाधारा ॥ ३ ॥

சிந்திதபலபரிபோஷண
சிந்தாமணிரேவ காஞ்சிநிலயா மே |
சிரதரஸுசரிதஸுலபா, சித்தம்
சிசிரயது சித்ஸுகாதாரா ||

எண்ணும்என் எண்ணப் பலன்கள் நிறைந்திடப்
பண்ணுஞ்சிந் தாமணி யாகியக் காஞ்சியிற்
புண்ணியத் தாலெளி தாகுஞ்சி த்தானந்தத்
தண்ணருள் செய்கவென் சித்தங் குளிரவே. 3

कुटिलकचं कठिनकुचं कुन्दस्मितकान्ति कुङ्कुमच्छायम् ।
कुरुते विहृतिं काञ्च्यां कुलपर्वतसार्वभौमसर्वस्वम् ॥ ४ ॥

குடிலகசம் கடினகுசம்
குந்தஸ்மிதகாந்தி குங்குமச்சாயம் |
குருதே விஹ்ருதிம் காஞ்ச்யாம்
குலபர்வதஸார்வபௌமஸர்வஸ்வம் ||

பருவத ராஜனின் பாக்கிய மூர்த்தி
இருதன பாரமும் முல்லை முறுவல்
சுருள்முடி குங்கும மேனியுங் கொண்டே
அருளோடு காஞ்சியில் ஆடல் புரிகுதே. 4

पञ्चशरशास्त्रबोधनपरमाचार्येण दृष्टिपातेन ।
काञ्चीसीम्नि कुमारी काचन मोहयति कामजेतारम् ॥ ५ ॥

பஞ்சசரசாஸ்த்ரபோதன-
பரமாசார்யேண த்ருஷ்டிபாதேந |
காஞ்சீஸீம்னி குமாரீ, காசன
மோஹயதி காமஜேதாரம் ||

மாமலர் அம்புகள் ஐந்துள மன்மதன்
காமக் கலைகளைக் கற்பிக்கும் போதனைக்
காமக்கண் ணேக்கினுற் காஞ்சிக் குமாரியக்
காமனை வென்ருேனுங் காமுறச் செய்தனள். 5

परया काञ्चीपुरया पर्वतपर्यायपीनकुचभरया ।
परतन्त्रा वयमनया पङ्कजसब्रह्मचारिलोचनया ॥ ६ ॥

பரயா காஞ்சீபுரயா
பர்வதபர்யாயபீனகுசபரயா |
பரதந்த்ரா வயமன்யா
பங்கஜஸப்ரஹ்மசாரிலோசனயா ||

கஞ்ச மலரித ழோடுற வாகியே
கொஞ்சிக் குலாவிய கோமளக் கண்ணொடும்
மிஞ்சிய சீருடை வெற்புத் தனமோடும்
கஞ்சியி லோங்கிய தேவிக்கா ளாகினோம். 6

ऐश्वर्यमिन्दुमौलेरैकात्म्यप्रकृति काञ्चिमध्यगतम् ।
ऐन्दवकिशोरशेखरमैदंपर्यं चकास्ति निगमानाम् ॥ ७ ॥

ஐச்வர்யமிந்துமௌலே:
ஐகாத்ம்யப்ரக்ருதி காஞ்சிமத்யகதம் |
ஐந்தவகிசோரசேகரம், ஐதம்பர்யம்
சகாஸ்தி நிகமானாம் ||

ஆதிப் பிரமத்தோ டைக்கிய மாகிய
ஆதிப் பிரக்ருதி அக்காஞ்சி மத்தியிற்
பாதிப் பிறைசூடும் ஈசனின் சக்தியாய்
வேதப் பொருளாய் விளங்கி யிலங்குதே. 7

श्रितकम्पासीमानं शिथिलितपरमशिवधैर्यमहिमानम् ।
कलये पाटलिमानं कंचन कञ्चुकितभुवनभूमानम् ॥ ८ ॥

ச்ரிதகம்பாஸீமானம், சிதிலித-
பரமசிவதைர்யமஹிமானம் |
கலயே பாடலிமானம், கஞ்சன
கஞ்சுகிதபுவனபூமானம் ||

ஆதிப் பரசிவன் அந்தரங் கத்திண்மை
சேதித்த பீடுடன் சீராயக் கம்பையில்
மேதினிப் போகங்கள் மேலங்கி யாய்க்கொண்ட
பாதிரிப் பூவண்ணப் பாவையை எண்ணினேன். 8

आदृतकाञ्चीनिलयामाद्यामारूढयौवनाटोपाम् ।
आगमवतंसकलिकामानन्दाद्वैतकन्दलीं वन्दे ॥ ९ ॥

ஆத்ருதகாஞ்சீநிலயாம்
ஆத்யாமாரூடயௌவனாடோபாம் |
ஆகமவதம்ஸகலிகாம், ஆனந்தா-
த்வைதகந்தலீம் வந்தே ||

வேத முடிவாகும் மெய்ப்பொருள் காஞ்சியிற்
போதவத் வைதவா னந்தத் தளிராயோர்
மாதின் இளஞ்செருக் கோடே திகழ்கின்ற
ஆதியா மாத்தியா சக்தியை வந்தித்தேன். 9

तुङ्गाभिरामकुचभरशृङ्गारितमाश्रयामि काञ्चिगतम् ।
गङ्गाधरपरतन्त्रं शृङ्गाराद्वैततन्त्रसिद्धान्तम् ॥ १० ॥

துங்காபிராமகுசபர, ஸ்ருங்காரித-
மாச்ரயாமி காஞ்சிகதம் |
கங்காதரபரதந்த்ரம், ச்ருங்காரா-
த்வைததந்த்ர ஸித்தாந்தம் ||

கங்கா தரனைப் பரவச மாக்கிடும்
மங்கா வபிராம வண்ணத் தனங்கொளும்
சிங்காரச் சாத்திர வத்துவா மத்வைத
சிங்காரி யைக்கண்டு சேவித்து நின்றேனே. 10

काञ्चीरत्नविभूषां कामपि कन्दर्पसूतिकापाङ्गीम् ।
परमां कलामुपासे परशिववामाङ्कपीठिकासीनाम् ॥ ११ ॥

காஞ்சீரத்னவிபூஷாம், காமபி
கந்தர்பஸூதிகாபாங்கீம் |
பரமாம் கலாமுபாஸே
பரசிவவாமாங்க பீடிகாஸீனாம் ||

காமனைக் காக்குங் கடைக்கண்ணின் நோக்குடன்
சீர்மிகுங் காஞ்சிக் கிரத்தின மாய்ச்சிவன்
வாம மடியினிற் மாண்புடன் வாழ்ந்திடும்
மேன்மையாம் சித்கலா ரூபியை வேண்டினேன். 11

कम्पातीरचराणां करुणाकोरकितदृष्टिपातानाम् ।
केलीवनं मनो मे केषांचिद्भवतु चिद्विलासानाम् ॥ १२ ॥

கம்பாதீரசராணும், கருணகோரகித-
த்ருஷ்டிபாதாணும் ।
கேளீவனம் மனோ மே, கேஷாஞ்சித்
பவது சித்விலாஸாணும் ॥

மிஞ்சும் கருணைகொள் வீட்சண மோடுந்தக்
கஞ்சியிற் கம்பா நதியின் கரையினிற்
கொஞ்சி விளையாடுஞ் சித்விலா சங்கட்கென்
நெஞ்சமே லீலா வனமாய் விளங்கவே. 12

आम्रतरुमूलवसतेरादिमपुरुषस्य नयनपीयूषम् ।
आरब्धयौवनोत्सवमाम्नायरहस्यमन्तरवलम्बे ॥ १३ ॥

ஆம்ர தரு மூலவஸதே:, ஆதிம:
புருஷஸ்ய நயனபீயூஷம் ।
ஆரப்தயௌவனேத்ஸவம்
ஆம்னயரஹஸ்ய மந்தரவலம்பே ॥

வாசமாய் மாவடி தன்னி லமர்ந்திடும்
ஈசனின் கண்களுக் கின்னமு தாய்ப்புது
ஆசை யிளமையின் ஆனந்த ரூபத்தை
நேச முடன் என் நினைவில் நிறுத்தினேன். 13

अधिकाञ्चि परमयोगिभिरादिमपरपीठसीम्नि दृश्येन ।
अनुबद्धं मम मानसमरुणिमसर्वस्वसंप्रदायेन ॥ १४ ॥

அதிகாஞ்சி பரமயோகிபி:
ஆதிமபரபீடஸீம்னி த்ருச்யேன ।
அனுபத்தம் மம மானஸம்
அருணிமஸர்வஸ்வஸம்ப்ரதாயேன ॥

ஜோதியாய்க் காஞ்சியிற் சோபிக்கும் மாண்புடை
ஆதியாம் பீடத் தமர்ந்திடும் யோகியர்
சீர்தவம் செய்துமே சேவிக்குந் தேவியின்
பாதத் தொடர்பினைப் பற்றுமென் னுள்ளமே. 14

अङ्कितशंकरदेहामङ्कुरितोरोजकङ्कणाश्लेषैः ।
अधिकाञ्चि नित्यतरुणीमद्राक्षं कांचिदद्भुतां बालाम् ॥ १५ ॥

அங்கிதசங்கரதேஹாம்
அங்குரிதோரோஜகங்கணாச்லேஷை: ।
அதிகாஞ்சி நித்யதருணீம்
அத்ராக்ஷம் காஞ்சிதத்புதாம் பாலாம் ॥

கங்கணக் கைகளாற் கும்பத் தனம்படச்
சங்கரன் மேனி தழும்புறக் கட்டிய
மங்கா விளமைகொள் மாண்புடைப் பாலையாம்
மங்கை யொருத்தியைக் கஞ்சியிற் கண்டேனே. 15

मधुरधनुषा महीधरजनुषा नन्दामि सुरभिबाणजुषा ।
चिद्वपुषा काञ्चिपुरे केलिजुषा बन्धुजीवकान्तिमुषा ॥ १६ ॥

மதுரதனுஷா மஹீதர, ஜனுஷா
நந்தாமி ஸுரபிபாணஜுஷா ।
சித்வபுஷா காஞ்சிபுரே
கேலிஜுஷா பந்துஜீவகாந்திமுஷா ॥

செம்புட்ப பாணமும் தித்திக்கும் வில்லுங்கொண்
டன்புடன் காஞ்சியில் ஆடல் புரிந்திடும்
செம்பருத் திக்குநேர் வண்ணக் குரிதரும்
அம்பிகை யாலெயான் ஆனந்த முற்றேனே. ௧௬

मधुरस्मितेन रमते मांसलकुचभारमन्दगमनेन ।
मध्येकाञ्चि मनो मे मनसिजसाम्राज्यगर्वबीजेन ॥ १७ ॥

மதுரஸ்மிதேன ரமதே, மாம்ஸல-
குசபாரமந்தகமனேன ।
மத்யேகாஞ்சி மனோ மே, மனஸிஜ-
ஸாம்ராஜ்யகர்வபீஜேன ॥

மன்மதன் ஆணவ காரணி மாயின்பப்
பின்முறு வற்கொண்டு பூரித்த கொங்கையால்
மென்னிடை யிட்டந்தக் காஞ்சியின் மத்தியில்
மின்னியவொன் றிலென் சிந்தை ரமிக்குதே. ௧௭

धरणिमयीं तरणिमयीं पवनमयीं गगनदहनहोतृमयीम् ।
अम्बुमयीमिन्दुमयीमम्बामनुकम्पमादिमामीक्षे ॥ १८ ॥

தரணிமயீம் தரணிமயீம்
பவனமயீம் ககன தஹனஹோத்ருமயீம் ।
அம்புமயீ மிந்துமயீம்
அம்பாமனுகம்ப மாதிமாமீக்ஷே ॥

அம்புப் புவிகனல் காலொடு வானுமாய்
அம்புலி ஆதவன் யாகஞ்செய் வோனுமாம்
அம்பிகை யாகியவ் வெட்டுக்கும் ஆதியாம்
கம்பா நதிதீர்க் காமாக்ஷியைக் கண்டேன். 18

लीनस्थिति मुनिहृदये ध्यानस्तिमितं तपस्यदुपकम्पम् ।
पीनस्तनभरमीडे मीनध्वजतन्त्रपरमतात्पर्यम् ॥ १९ ॥

லீனஸ்திதி முனிஹ்ருதயே
த்யானஸ்திமிதம் தபஸ்யதுபகம்பம் ।
பீனஸ்தன பரமீடே, மீனத்வஜதந்த்ர
பரமதாத்பர்யம் ॥

மோனர் மனத்துற்றுக் கம்பையிற் சோர்வற்ற
தானத் தியானத் தவம்புரி கின்றவோர்
மீனக் கொடியோனின் வித்தையின் வித்தாரம்
ஆனப் பெருந்தன அம்மையைப் போற்றினேன். 19

श्वेता मन्थरहसिते शाता मध्ये च वाङ्मनोऽतीता ।
शीता लोचनपाते स्फीता कुचसीम्नि शाश्वती माता ॥ २० ॥

ச்வேதா மந்தரஹஸிதே, மாதா
மத்யே ச வாங்மனோதீதா ।
சீதா லோசனபாதே, ஸ்பீதா
குசஸீம்னி சாச்வதீ மாதா ॥

வெண்ணிறப் புன்னகை திண்ணியக் கொங்கைகள்
நுண்ணிடை யோடுக் குளிர்ந்தகண் ணோக்குடன்
எண்ணமும் வாக்குமே எட்டாதெக் காலத்தும்
திண்ணரு ளாய்ச்சகன் மாதா விளங்குகிறாள். 20

पुरतः कदा नु करवै पुरवैरिविमर्दपुलकिताङ्गलताम् ।
पुनतीं काञ्चीदेशं पुष्पायुधवीर्यसरसपरिपाटीम् ॥ २१ ॥

புரத: கதா னு கரவை
புரவைரிவிமர்தபுலகிதாங்கலதாம் ।
புனதீம் காஞ்சீதேசம், புஷ்பாயுத
வீர்யஸரஸபரிபாடீம் ॥

துங்கமாய்க் காஞ்சியை ஆக்கிப் புராரியால்
அங்கம் புளகித மாக்கும் அணைப்புற்று
அங்கசன் வீரச் செயல்வெளி தாக்கிடும்
மங்கையை என்முன் எப்போது காண்பேனோ. 21

पुण्या काऽपि पुरंध्री पुङ्खितकन्दर्पसंपदा वपुषा ।
पुलिनचरी कम्पायाः पुरमथनं पुलकनिचुलितं कुरुते ॥ २२ ॥

புண்யா காபி புரந்த்ரீ
புங்கிதகந்தர்பஸம்பதா வபுஷா ।
புலினசரீ கம்பாயா:, புரமதனம்
புலகநிசுலிதம் குருதே ॥

அங்கசன் மாண்பை அதிகமாய் ஆக்கிடுஞ்
சிங்கார ரூபிணியாய்க் கம்பைத் திடல்களில்
எங்கணுஞ் சுற்றும் எழிலாள் புராரியின்
அங்கம் புளகிதம் ஆகிடச் செய்தனள். 22

तनिमाद्वैतवलग्नं तरुणारुणसंप्रदायतनुलेखम् ।
तटसीमनि कम्पायास्तरुणिमसर्वस्वमाद्यमद्राक्षम् ॥ २३ ॥

தநிமாத்வைதவலக்னம்
தருணாருணஸம்ப்ரதாயதனுலேகம் ।
தடஸீமனி கம்பாயா:
தருணிமஸர்வஸ்வமாத்யமத்ராக்ஷம் ॥

செக்கச் சிவந்ததோர் மெல்லிய மேனியும்
மிக்கச் சிறுத்த இடையதுங் கொண்டதோர்
தக்க இளமை ததும்பிய மங்கையை
பக்கமக் கம்பைக் கரைதனிற் கண்டனே. 23

पौष्टिककर्मविपाकं पौष्पशरं सविधसीम्नि कम्पायाः ।
अद्राक्षमात्तयौवनमभ्युदयं कंचिदर्धशशिमौलेः ॥ २४ ॥

பௌஷ்டிககர்மவிபாகம்
பௌஷ்பசரம் ஸவிதஸீம்னி கம்பாயா: |
அத்ராக்ஷமாத்த யௌவனம்; அப்யுதயம்
கஞ்சிதர்த்தசசிமௌலே: ||

பாதி மதிகொள் பரமனின் மாண்புக்கே
ஏதுவாய் என்றும் இளமையா யுற்றதும்
போதுச் சரங்கொண்டேன் புண்ணியத் தின்பயன்
சீதெனும் ஏர்பொருள் கம்பையிற் கண்டேனே. 24

संश्रितकाञ्चीदेशे सरसिजदौर्भाग्यजाग्रदुत्तंसे ।
संविन्मये विलीये सारस्वतपुरुषकारसाम्राज्ये ॥ २५ ॥

ஸம்ஸ்ரிதகாஞ்சீதேசே, ஸரஸிஜ
தௌர்பாக்ய ஜாக்ரதுத்தம்ஸே |
ஸம்வின்மயே விலீயே, ஸாரஸ்வத
புருஷகாரஸாம்ராஜ்யே ||

பாரினிற் காஞ்சியில் வாழ்வதும் பங்கஜம்
சோரும் படிவைக்கும் சோமனைச் சூடிடும்
சாரஸ் வதமெனும் சாம்ராஜ்ய ஞானமாம்
சீரிய பேற்றினைச் சேர்ந்து மகிழ்வேனே. 25

मोदितमधुकरविशिखं स्वादिमसमुदायसारकोदण्डम् ।
आदृतकाञ्चीखेलनमादिममारुण्यभेदमाकलये ॥ २६ ॥

மோதிதமதுகரவிசிகம், ஸ்வாதிம-
ஸமுதாயஸார கோதண்டம் |
ஆத்ருதகாஞ்சீ கேலனம், ஆதிம-
மாருண்யபேதமாகலயே ||

உல்லாசம் வண்டுக் கூட்டும்பூப் பாணமும்
எல்லா மதுரஞ்சேர் இட்சுக்கோ தண்டமும்
சல்லாப மாய்க்கொண்டு காஞ்சியி லாடல்காண்
எல்லார்முக் காதியாம் ஏர்பொருள் எண்ணினேன். 26

उरीकृतकाञ्चिपुरीमुपनिषदरविन्दकुहरमधुधाराम् ।
उन्नम्रस्तनकलशीमुत्सवलहरीमुपास्महे शंभोः ॥ २७ ॥

உரரீக்ருதகாஞ்சிபுரீம், உபநிஷ-
தரவிந்தகுஹரமதுதாராம் |
உன்னம்ரஸ்தனகலசீம், உத்ஸவலஹரீம்
உபாஸ்மஹே சம்போ: ||

உள்ளதும் காஞ்சி உபநிடதக்கஞ்சத்
துள்ளுறைத் தேனின் பெருக்கமா யாவதும்
ஒள்ளிய கும்பத் தனத்தியாம் ஈசனின்
உள்ளத்தின் ஆனந்த வெள்ளத்தைப் போற்றினேன்.

एणशिशुदीर्घलोचनमेनःपरिपन्थि संततं भजताम् ।
एकाम्रनाथजीवितमेवंपददूरमेकमवलम्बे ॥ २८ ॥

ஏணசிசுதீர்க்கலோசனம்
ஏனஃபரிபந்தி ஸந்ததம் பஜதாம் ।
ஏகாம்ரநாதஜீவிதம்
ஏவம்பததூரமேகமவலம்பே ॥

சின்னஞ் சிறுமான் விழியாள் பஜிப்பவர்
இன்னற் பலவுமே நீக்கியே காம்பரன்
இன்னுயிர் ரூபமாய் எங்குந் திகழ்ந்திடும்
இன்னதென்றோதொணா இங்கொன்றைப் பற்றினேன்.

स्मयमानमुखं काञ्चीमयमानं कमपि देवतामेदम् ।
दयमानं वीक्ष्य मुहुर्वयमानन्दामृताम्बुधौ मग्नाः ॥ २९ ॥

ஸ்மயமானமுகம் காஞ்சீம், அயமானம்
கமபி தேவதாபேதம் ।
தயமானம் வீக்ஷ்ய முஹுர்:
வயமானந்தாம்ருதாம்புதௌ மக்னா: ॥

புன்சிரிப் புக்கொண்டு பூத்த முகத்துடன்
கஞ்சியில் மிஞ்சுங் கருணை வடிவமாம்
செஞ்சுடர்த் தேவியைப் பன்முறை சேவித்து
மிஞ்சிய வானந்தப் பாற்கடல் மூழ்கினோம். 29

कुतुकजुषि काञ्चिदेशे कुमुदतपोराशिपाकशेखरिते ।
कुरुते मनोविहारं कुलगिरिपरिबृढकुलैकमणिदीपे ॥ ३० ॥

குதுகஜுஷி காஞ்சிதேசே
குமுதத்போராசி பாகசேகரிதே |
குருதே மனோவிஹாரம், குலகிரி-
பரிப்ருடகுலைகமணிதீபே ||

குலாசல ராஜன் குலத்தின் விளக்காய்
உலாசமாய்க் காஞ்சி யுறைகும் தங்க
ளொலாம்செய் தவமாம் மதிகுடி ஞனைக்
குலாவியென் சிந்தைக் குதூகல மாகுதே. 30

वीक्षेमहि काञ्चिपुरे विपुलस्तनकलशगरिमपरवशितम् ।
विद्रुमसहचरदेहं विभ्रमसमवायसारसंनाहम् ॥ ३१ ॥

வீக்ஷேமஹி காஞ்சிபுரே
விபுலஸ்தனகலசகரிம பரவசிதம் |
வித்ருமஸஹசரதேஹம், விப்ரம-
ஸமவாய ஸாரஸந்நாஹம் ||

பாரத் தனங்களால் வாங்கிய மேனியிற்
பூரணக் காமக் கவசமே பூண்டதோர்
சீருரு வாய்த்திகழ் செம்பவ ளம்போன்ற
ஏருரு வத்தைநான் காஞ்சியிற் கண்டேனே. 31

कुरुविन्दगोत्रगात्रं कूलचरं कमपि नौमि कम्पायाः ।
कूलंकषकुचकुम्भं कुसुमायुधवीर्यसारसंरम्भम् ॥ ३२ ॥

குருவிந்த கோத்ரகாத்ரம், கூலசரம்
கமபி நௌமி கம்பாயா: |
கூலங்கஷகுசகும்பம், குஸுமாயுத-
வீர்யஸாரஸம்ரம்பம் ||

செம்மணிக் குன்றெனச் செஞ்சுடர் மேனிகொள்
மன்மதன் வீரத்தின் மாண்புடைச் சாரமாம்
தம்முள் இடித்திடுங் கும்பத் தனங்கொளும்
அம்மையைக் கம்பையில் வந்தித் தடைந்தேனே. 32

कुड्मलितकुचकिशोरैः कुर्वाणैः काञ्चिदेशसौहार्दम् ।
कुङ्कुमशोणैर्निचितं कुशलपथं शंभुसुकृतसंभारैः ॥ ३३ ॥

குட்மலிதகுச கிசோரை:, குர்வாணை:
காஞ்சிதேச ஸௌஹார்த்தம் |
குங்குமசோணைர் நிசிதம், குசலபதம்
சம்புஸுக்ருதஸம்பாரை: ||

குங்கும மேனியாய் மொட்டுத் தனத்துடன்
தங்கியக் காஞ்சியிற் காலத் திகழ்ந்ததோர்
சங்கரன் பண்ணிய புண்ணியச் சங்கத்தால்
மங்களப் பேரின்ப மார்க்கம் திறந்ததே. 33

अङ्कितकचेन केनचिदन्धंकरणौषधेन कमलानाम् ।
अन्तःपुरेण शंभोरलंक्रिया काऽपि कल्प्यते काञ्च्याम् ॥ ३४ ॥

அங்கிதகசேந கேனசித், அந்தங்கர-
ணௌஷதேன கமலானாம் ।
அந்த:புரேண சம்போ:, அலங்க்ரியா
காபி கல்ப்யதே காஞ்ச்யாம் ॥

பங்கஜம் வெட்குறப் பண்ணும் மருந்தெனும்
திங்களைக் கூந்தலிற் சேர்த்தணி தேவியாம்
சங்கர னந்தப் புரத்தினில் தங்கிய
மங்கள வத்துவாற் காஞ்சி யிலங்குதே. 34

ऊरीकरोमि संततमूष्मलफालेन ललितं पुंसा ।
उपकम्पमुचितखेलनमुर्वीधरवंशसंपदुन्मेषम् ॥ ३५ ॥

ஊரீகரோமி ஸந்ததம், ஊஷ்மலபாலேன
லாலிதம் பும்ஸா ।
உபகம்பமுசிதகேலனம், உர்வீதர-
வம்சஸம்பதுன்மேஷம் ॥

அக்கினிக் கண்ணுள ஆடவன் பார்வையை
மிக்கவும் மேற்கொண்டு கம்பையிற் கேளிக்கை
ஒக்கப் புரிந்திடும் உத்தமி யாம்கிரி
வர்க்கத்துச் செல்வக் கொழுந்தை வழுத்தினேன். 35

अङ्कुरितस्तनकोरकमङ्कालंकारमेकचूतपतेः ।
आलोकेमहि कोमलमागमसंलापसारयाथार्थ्यम् ॥ ३६ ॥

அங்குரிதஸ்தனகோரகம்
அங்காலங்கார மேகசூதபதே: ।
அலோகேமஹி கோமலம், ஆகம-
ஸம்லாபஸாரயாதார்த்தியம் ॥

ஆகமக் கோமள வாக்கியத் தத்துவம்
ஆகிய மொட்டுத் தனங்கொளும் அம்மையும்
ஏகாம் பரன்மடிக் கேர் அலங் காரமாம்
ஆகும் பொருளை அக்கண்ணுற் காண்போமே. 36

पुञ्जितकरुणमुदञ्चितशिञ्जितमणिकाञ्चि किमपि काञ्चिपुरे ।
मञ्जरितमृदुलहासं पिञ्जरतनुरुचि पिनाकिमूलधनम् ॥ ३७ ॥

புஞ்ஜிதகருணமுதஞ்சித, சிஞ்ஜிதமணி
காஞ்சி கிமபி காஞ்சிபுரே ।
மஞ்ஜரிதம்ருதுலஹாஸம்
பிஞ்ஜர தனுருசி பிநாகிமூலதனம் ॥

பொங்குங் கருணையும் பூங்கொத் திளநகை
தங்கத் திருமேனி தாங்கி மணிகளால்
சங்குத் தொனியிடும் ஒட்டியா ணம்பூண்ட
துங்கச் சிவன்தனம் காஞ்சியி லோங்குதே. 37

लोलहृदयोऽस्मि शंभोर्लोचनयुगलेन लेह्यमानायाम् ।
लालितपरमशिवायां लावण्यामृततरङ्गमालायाम् ॥ ३८ ॥

லோலஹ்ருதயோऽஸ்மி சம்போ:
லோசனயுகலேன லேஹ்யமாநாயாம் |
லாலிதபரமசிவாயாம், லாவண்யாம்ருத-
தரங்க மாலாயாம் ||

தன் திருக் கண்களாற் சம்பு பருகிய
அந்த மிகுந்தவ ளாய்ச்சிவன் கொஞ்சிடுஞ்
சுந்தரச் சாகரந் தோன்றுந் திரைகளின்
சந்ததி யிற்சிந்தை சாரு மியல்புற்றேன். 38

मधुकरसहचरचिकुरैर्मदनागमसमयदीक्षितकटाक्षैः ।
मण्डितकम्पातीरैर्मङ्गलकन्दैर्ममास्तु सारूप्यम् ॥ ३९ ॥

மதுகரஸஹசரசிகுரை:, மதனாகம-
ஸமயதீக்ஷித கடாக்ஷை: |
மண்டிதகம்பாதீரை:, மங்கள-
கந்தைர்மமாஸ்து ஸாரூப்யம் ||

கம்பைக் கலங்காரி கார்வண்டுக் கூந்தலாள்
சம்பரா ரிக்காம சாத்திரத் தீக்ஷைகொள்
பண்புக் கடாக்ஷங்கொள் பார்புகழ் மங்கள
அம்பிகைச் சாருபம் ஆகவே வேண்டினேன். 39

वदनारविन्दवक्षोवामाङ्कतटीवशंवदीभूता ।
पुरुषत्रितये त्रेधा पुरंध्रिरूपा त्वमेव कामाक्षि ॥ ४० ॥

வதனாரவிந்தவக்ஷோ, வாமாங்கதடீ-
வசம்வதீபூதா |
புருஷத்ரிதயே த்ரேதா, புரந்த்ரிரூபா-
த்வமேவ காமாக்ஷி ||

மும்மகா மூர்த்திக ளாகும் புருஷர்கள்
செம்முகந் தன்னிலுஞ் சீரான மார்பிலும்
தன்மையாய் வாம மடியிலுஞ் சத்தியாய்
அம்மைகா மாக்ஷியே நீயே விளங்குறாய். 40

बाधाकरीं भवाब्धेराधाराद्यम्बुजेषु विचरन्तीम् ।
आधारीकृतकाञ्चीं बोधामृतवीचिमेव विमृशामः ॥ ४१ ॥

பாதாகரீம் பவாப்தே:, ஆதாரா-
த்யம்புஜேஷு விசரந்தீம் |
ஆதாரீக்ருதகாஞ்சீம், போதாம்ருத
வீசிமேவ விம்ருசாம: ||

ஆதாரப் பங்கயம் ஆறினுட் செல்வதும்
போதம் விளக்கவே காஞ்சியிற் பூத்ததும்
பாதகச் சென்மக் கடலேற வைப்பதாம்
வேதமெய் ஞானப் பெருக்கையே ஆராய்வோம். 41

कलयाम्यन्तः शशधरकलयाऽङ्कितमौलिममलचिद्वलयाम् ।
अलयामागमपीठीनिलयां वलयाङ्कसुन्दरीमम्बाम् ॥ ४२ ॥

கலயாம்யந்தஶ் ஶஶதர
கலயாங்கிதமமலசித்வலயாம் |
அலயாமாகமபீடீ, நிலயாம்
வலயாங்கஸுந்தரீமம்பாம் ||

இந்துக் கலைமகு டத்துடன் மும்மலஞ்
சிந்திய சித்ருபீ ஈசனின் சுந்தரி
அந்தமாய் ஆகம பீடத் தமர்ந்திட்ட
அந்தரி தன்னையென் அந்தரத் திட்டனே. 42

शर्वादिपरमसाधकगुर्वानीताय कामपीठजुषे ।
सर्वाकृतये शोणिमगर्वायास्मै समर्प्यते हृदयम् ॥ ४३ ॥

சர்வாதிபரம ஸாதக, குர்வானீதாய
காமபீடஜுஷே |
ஸர்வாக்ருதயே சோணிம, கர்வாயாஸ்மை
ஸமர்ப்யதே ஹ்ருதயம் ||

பக்தி மிகுந்தோர் பரம்பரை வந்ததும்
நித்தமக் காமபீ டத்தில் நிலைத்ததும்
வத்துக்கள் யாவின் வடிவமாய்ச் செவ்வண்ணச்
சக்திக்கென் னுள்ளஞ் சமர்ப்பணஞ் செய்தேனே. 43

समया सांध्यमयूखैः समया बुद्ध्या सदैव शीलितया ।
उमया काञ्चीरतया न मया लभ्येत किं नु तादात्म्यम् ॥४४॥

ஸமயா ஸாந்த்யமயூகை:, ஸமயா
புத்த்யா ஸதைவ சீலிதயா ।
உமயா காஞ்சீரதயா, ந மயா
லப்யேத கிந்நு தாதாத்ம்யம் ॥

சந்தியிற் செவ்வண்ணச் சாயை யுடையாளை
சிந்தை யபேதத் தியானத்தா லென்றுமே
வந்திக்கப் பெற்றளை காஞ்சிப்பற் றுள்ளாளைச்
சிந்தித்துச் சாயுஜ்ய மாம்பதஞ் சாரனோ? 44

जन्तोस्तव पदपूजनसंतोषतरङ्गितस्य कामाक्षि ।
बन्धो यदि भवति पुनः सिन्धोरम्भस्सु बम्भ्रमीति शिला ॥४५॥

ஜந்தோஸ்தவ பதபூஜன; ஸந்தோஷ
தரங்கிதஸ்ய காமாக்ஷி ।
பந்தோ யதி பவதி புன:
ஸிந்தோர்ரம்பஸ்ஸு பம்ப்ரமீதி சிலா ॥

எந்தாய்காமாக்ஷியே! இங்குன்றன் பாதார
விந்தத்தைப் பூஜித்துப் பூரிக்கு மன்பர்கள்
பந்தமாம் சம்சாரத் தேயுழல் வாரெனின்
சிந்துவிற் பாறை மிதத்தல் அரிதன்றே. 45

कुण्डलि कुमारि कुटिले चण्डि चराचरसवित्रि चामुण्डे ।
गुणिनि गुहारिणि गुह्ये गुरुमूर्ते त्वां नमामि कामाक्षि ॥ ४६ ॥

குண்டலி குமாரி குடிலே
சண்டி சராசரஸவித்ரி சாமுண்டே |
குணிநி குஹாரிணி குஹ்யே
குருமூர்த்தே த்வாம் நமாமி காமாக்ஷி ||

குண்டலம் பூண்ட குமாரிக் குருமூர்த்தி
சண்டிச் சராசர காரணச் சாமுண்டி
எண்குண ரூபி இதயக் குகைமணிக்
குண்டலி யாமுனைக் கும்பிட்டேன் காமாக்ஷி. 46

अभिदाकृतिर्भिदाकृतिरचिदाकृतिरपि चिदाकृतिर्मातः ।
अनहंता त्वमहंता भ्रमयसि कामाक्षि शाश्वती विश्वम् ॥ ४७ ॥

அபிதாக்ருதிர்பிதாக்ருதி:, அசிதாக்ருதிரபி
சிதாக்ருதிர்மாத: |
அனஹந்தா த்வமஹந்தா, ப்ரமயஸி
காமாக்ஷி சாச்வதீ விச்வம் ||

இங்குட் பொருளுமாய் எங்கு மகண்டமாய்
எங்குஞ்சித் ரூபமாய் எங்குஞ் சடமுமாய்
எங்குமப் பேதவ் பேதப் பொருளுமாய்த்
தங்கி யுலகை மயக்குறாய் காமாக்ஷி. 47

शिव शिव पश्यन्ति समं श्रीकामाक्षीकटाक्षिताःपुरुषाः ।
विपिनं भवनममित्रं मित्रं लोष्टं च युवतिबिम्बोष्टम् ॥ ४८ ॥

சிவசிவ பச்யந்தி ஸமம்
ஸ்ரீகாமாக்ஷீகடாக்ஷிதாஃ புருஷாஃ ।
விபினம் பவனமமித்ரம், மித்ரம்
லோஷ்டம் ச யுவதிபிம்போஷ்டம் ॥

அம்பைகா மாக்ஷி கடாக்ஷித்த ஆடவர்
நண்பன் பகைவனுங் காடும் பவனமும்
பிம்பம் யுவையிதழ் ஓடுஞ் சமன் காண்பர்
அம்பா! சிவசிவ!! ஆச்சர்யம்! ஆச்சர்யம்! 48

कामपरिपन्थिकामिनि कामेश्वरि कामपीठमध्यगते ।
कामदुघा भव कमले कामकले कामकोटि कामाक्षि ॥ ४९ ॥

காமபரிபந்திகாமினி காமேஸ்வரி
காமபீடமத்யகதே ।
காமதுகா பவ கமலே
காமகலே காமகோடி காமாக்ஷி ॥

காமபீ டத்திற் கமழுங்கா மேச்வரீ
காம கலாரூபி காமகோ டிக்கமலீ
காமனின் வைரிக்குக் காமினி யாகும் நீ
காம துகையெனக் காகுவாய், காமாக்ஷி! 49

मध्येहृदयं मध्येनिटिलं मध्येशिरोऽपि वास्तव्याम् ।
चण्डकरचक्रकार्मुकचन्द्रसमाभां नमामि कामाक्षीम् ॥ ५० ॥

மத்யே ஹ்ருதயம் மத்யே நிடிலம்
மத்யே சிரோபி வாஸ்தவ்யாம் ।
சண்டகர சக்ரகார்முக-
சந்த்ரஸமாபாம் நமாமி காமாக்ஷீம் ॥

சந்திரன் போலத் தலையின் நடுவிலும்
இந்திரன் வில்லென நெற்றி நடுவிலும்
சிந்தை நடுவில் தினகரன் போலவும்
அந்தமாய்க் காணுங் காமாக்ஷியை வந்தித்தேன். 50

अधिकाञ्चि केलिलोलैरखिलागमयन्त्रमन्त्रतन्त्रमयैः ।
अतिशीतं मम मानसमसमशरद्रोहिजीवनोपायैः ॥ ५१ ॥

அதிகாஞ்சி கேலிலோலை:, அகிலாகம-
யந்த்ரமந்த்ர தந்த்ரமயை: ।
அதிசீதம் மம மானஸம்
அஸமசரத்ரோஹிஜீவனோபாயை: ॥

அந்தச் சிவனின் சீவனோபாயமாய்
மந்திரம் தந்திரம் யந்திரம் ஆய்வேத
சந்தப் பொருளுமாய்க் காஞ்சியி லாடல்செய்
அந்தப் பொருளால் குளிர்ந் தேனே யான். 51

नन्दसि मम हृदि काचन मन्दिरयन्ती निरन्तरं काञ्चीम् ।
इन्दुरविमण्डलकुचा बिन्दुवियन्नादपरिणता तरुणी ॥ ५२ ॥

நந்தஸி மம ஹ்ருதி காசன
மந்திரயந்தீ நிரந்தரம் காஞ்சீம் ।
இந்துரவி மண்டலகுசா, பிந்து-
வியந்நாதபரிணதா தருணீ ॥

சந்திர சூரியர் சால தனங்களாய்
பிந்துவோ டாகாச நாதமு மாகிய
அந்த யுவதியாய் நித்தமக் காஞ்சியாம்
சுந்தரி என்னுட் சுகித்து நிலைக்கின்றாள். 52

शम्पालतासवर्णं संपादयितुं भवज्वरचिकित्साम् ।
लिम्पामि मनसि किंचन कम्पातटरोहि सिद्धभैषज्यम् ॥ ५३ ॥

சம்பாலதாஸவர்ணம், ஸம்பாதயிதும்
பவஜ்வரசிகித்ஸாம் ।
லிம்பாமி மனஸி கிஞ்சன, கம்பாதட-
ரோஹி ஸித்தபைஷஜ்யம் ॥

மின்னற் கொடியென மேவுக்கம் பாதீரந்
தன்னில் முளைத்ததோர் மூலிகை யிங்கென்றன்
சன்மப் பிணிதீர்க்கும் சித்த மருந்தாக
என்னுளத் தன்னையை எண்ணித் துதித்தேனே. 53

अनुमितकुचकाठिन्यामधिवक्षःपीठमङ्गजन्मरिपोः ।
आनन्ददां भजे तामानङ्गब्रह्मतत्त्वबोधसिराम् ॥ ५४ ॥

அநுமிதகுசகாடின்யாம், அதிவக்ஷ:
பீடமங்கஜன்மரிபோ: |
ஆனந்ததாம் பஜே தாம், ஆனங்கப்ரஹ்ம-
தத்வபோதஸிராம் ||

மன்மதன் வைரியின் மார்பெனும் பீடத்தில்
இன்னிய பாரத் தனங்களா லின் புஞ்செய்
அன்னையாந் துங்கப் பரப்ரம்ம தத்துவம்
என்னுமப் போதத்தை என்றும் பஜிக்கிறேன். 54

ऐक्षिषि पाशाङ्कुशधरहस्तान्तं विस्मयार्हवृत्तान्तम् ।
अधिकाञ्चि निगमवाचां सिद्धान्तं शूलपाणिशुद्धान्तम् ॥ ५५ ॥

ஐக்ஷிஷி பாசாங்குசதர, ஹஸ்தாந்தம்
விஸ்மயார்ஹவ்ருத்தாந்தம் |
அதிகாஞ்சி நிகமவச்ஸாம்
ஸித்தாந்தம் சூலபாணிசுத்தாந்தம் ||

அங்குசம் பாச மணிந்து கரங்களில்
நன்குமா வாக்கிய ஞானமாய்ச் சூலங்கொள்
சங்கரன் அந்தப் புரமெனக் காஞ்சியில்
மங்களக் காதைகொள்மாண்புடையாள்கண்டேன். 55

आहितिविलासभङ्गीमाब्रह्मस्तम्बशिल्पकल्पनया ।
आश्रितकाञ्चीमतुलामाद्यां विस्फूर्तिमाद्रिये विद्याम् ॥ ५६ ॥

ஆஹிதவிலாஸபங்கீம், ஆப்ரஹ்ம-
ஸ்தம்பசில்பகல்பனயா ।
ஆஸ்ரிதகாஞ்சீம் துலாம், ஆத்யாம்
விஸ்பூர்த்தி மாத்ரியே வித்யாம் ॥

முந்தைப் பிரமன் முதல் தம்பமீருக
எந்த வுயிர்களும் ஈன்றிடும் ஆடலோ
டந்தமாய்க் காஞ்சி யமர்ந்தருள் சிங்காரச்
சுந்தரப் பூரணச் சோதியைக் கண்டேனே. 56

मूकोऽपि जटिलदुर्गतिशोकोऽपि स्मरति यः क्षणं भवतीम् ।
एको भवति स जन्तुर्लोकोत्तरकीर्तिरेव कामाक्षि ! ॥ ५७ ॥

மூகோபி ஜடிலதுர்க்கதி, சோகோzபி
ஸ்மரதி யः க்ஷணம் பவதீம் ।
ஏகோ பவதி ஸ ஜந்துः, லோகோத்தர-
கீர்த்திரேவ காமாக்ஷி ॥

மூகனே யாவானும் மூடியஞ் ஞானத்தாற்
சோகமே யூண்டோனும் நின்னை யொருகண
மாகினுஞ் சிந்தித் தடைந்திட்டாற் காமாக்ஷி
லோகத்திற் கீர்த்திகொண் டொப்பிலா னவனே. 57

पञ्चदशवर्णरूपं कंचन काञ्चीविहारधौरेयम् ।
पञ्चशरीयं शंभोर्वञ्चनवैदग्ध्यमूलमवलम्बे ॥ ५८ ॥

பஞ்சதசவர்ணரூபம், கஞ்சன
காஞ்சீவிஹாரதௌரேயம் ।
பஞ்சசரீயம் சம்போ:, வஞ்சன-
வைதக்த்யமூலமவலம்பே ॥

பஞ்ச சரன்நாடும் பஞ்ச தசாக்ஷர
விஞ்சை வடிவான மேன்மைகொள் தேவியாய்க்
கஞ்சி நகர்வாழ்ந்து காமேசன் மோகிக்க
வஞ்சித்த சாலங்கொள் மூலத்தை வந்தித்தேன். 58

परिणतिमतीं चतुर्धा पदवीं सुधियां समेत्य सौषुम्नीम् ।
पञ्चाशदर्णकल्पितपदशिल्पां त्वां नमामि कामाक्षि ॥ ५९ ॥

பரிணதிமதீம் சதுர்தா, பதவீம்
ஸுதியாம் ஸமேத்ய ஸௌஷும்நீம் ।
பஞ்சாசதர்ணகல்பித, பதசில்பாம்
த்வாம் நமாமி காமாக்ஷி ॥

சங்குச் சுழுமுனை நாடியிருந்துமே
நான்கு வகைவாக்கின் பேதத்தைப் பெற்றுலும்
ஆங்கெழுத் தைம்பதா லாயப் பதரூபி
யாங்கஞ்சி காமாக்ஷி யேயுன்னை வந்தித்தேன். 59

आदिक्षन्मम गुरुराडादिक्षान्ताक्षरात्मिकां विद्याम् ।
स्वादिष्टचापदण्डां नेदिष्ठामेव कामपीठगताम् ॥ ६० ॥

ஆதிக்ஷன் மம குருராட், ஆதி-
க்ஷாந்தாக்ஷராத்மிகாம் வித்யாம் |
ஸ்வாதிஷ்டசாபதண்டாம்
நேதிஷ்டாமேவ காமபீடகதாம் ||

தித்திக்கும் வில்லுடன் சீர்காம பீடத்தில்
சத்தியாம் ஐம்பத்தோ ரக்ஷர ரூபியாம்
வித்தை வடிவினை என்குரு ராஜரே
மெத்தச் சமீபத்தில் உள்ளதாய்க் காட்டினர். 60

तुष्यामि हर्षितस्मरशासनया काञ्चिपुरकृतासनया ।
स्वासनया सकलजगद्भासनया कलितशम्बरासनया ॥ ६१ ॥

துஷ்யாமி ஹர்ஷிதஸ்மர, ஶாஸனயா
காஞ்சிபுர க்ருதாஸனயா |
ஸ்வாஸனயா ஸகலஜகத், பாஸனயா
கலிதசம்பராஸனயா ||

காமனைக் காத்ததும் காஞ்சியில் வாழ்வதும்
காமனைக் காய்ந்தோன் களிப்புறச் செய்ததும்
நேர்மையாய்த் தன்னுள் நிலைத்ததும் லோகங்கள்
சீர்மிக வோங்கிடுந் தேவியாற் பூரித்தேன். 61

प्रेमवती कम्पायां स्थेमवती यतिमनस्सु भूमवती ।
सामवती नित्यगिरा सोमवती शिरसि भाति हैमवती ॥ ६२ ॥

ப்ரேமவதீ கம்பாயாம், ஸ்தேமவதீ
யதிமனஸ்ஸு பூமவதீ ।
ஸாமவதீ நித்யகிரா, ஸோமவதீ
ஶிரஸி பாதி ஹைமவதீ ॥

இன்ப முடன்வேதம் ஏத்து மிமயவள்
கம்பையி லன்புளாள் மோனர் மனத்துள்ளாள்
அம்புலி யைச்சிரந் தன்னி லணிந்துளாள்
பண்புடன் பாரில் வியாபித் திலங்குறுள். 62

कौतुकिना कम्पायां कौसुमचापेन कीलितेनान्तः ।
कुलदैवतेन महता कुड्मलमुद्रां धुनोतु नः प्रतिभा ॥ ६३ ॥

கௌதுகினா கம்பாயாம், கௌஸும-
சாபேன கீலிதேனாந்த: ।
குலதைவதேன மஹதா, குட்மல-
முத்ராம் துனோது ந: ப்ரதிபா ॥

இட்டமாய்க் கம்பையி லிக்குவிற் பூச்சரம்
திட்டமாய்க் கொண்டென் றன் சிந்தை யமர்ந்திடும்
இட்டப் பெருங்குல தெய்வத்தா லென்ஞானம்
மொட்டின் நிலைமாறிப் புட்பமாய்ப் பூக்கவே. 63

यूना केनापि मिलद्देहा स्वाहासहायतिलकेन ।
सहकारमूलदेशे संविद्रुपा कुटुम्बिनी रमते ॥ ६४ ॥

யூனா கேனாபி மிலத், தேஹா
ஸ்வாஹாஸஹாயதிலகேன ।
ஸஹகார மூலதேசே, ஸம்வித்ரூபா
குடும்பினீ ரமதே ॥

மெச்சுமெய் ஞான வடிவக் குடும்பினி
அச்சுவா காபதி அக்கினித் தேவனை
மெச்சித் திலகமாய் நெற்றியிற் பூண்பானை
அச்சக காரம்கீழ் அண்டிக் களித்தனள். 64

कुसुमशरगर्वसंपत्कोशगृहं भाति काञ्चिदेशगतम् ।
स्थापितमस्मिन्कथमपि गोपितमन्तर्मया मनोरत्नम् ॥ ६५ ॥

குஸுமஶரகர்வஸம்பத், கோச
க்ருஹம் பாதி காஞ்சிதேஶகதம் ।
ஸ்தாபிதமஸ்மின் கதமபி, கோபித
மந்தர்மயா மனோரத்னம் ॥

புட்பச் சரத்தோன் கருவமாம் பொக்கிஷம்
பொற்புடன் காஞ்சி புரத்தி லமர்ந்துளாள்:
இப்பொக்கி ஷத்தி னிரத்தின மாகவென்
நட்புள வுள்ளம் அமைந்து கிடக்குதே. 65

दग्धषडध्वारण्यं दरदलितकुसुम्भसंभृतारुण्यम् ।
कलये नवतारुण्यं कम्पातटसीम्नि किमपि कारुण्यम् ॥ ६६ ॥

தக்தஷடத்வாரண்யம், தரதலித-
குஸும்ப ஸம்ப்ருதாருண்யம் ।
கலயே நவதாருண்யம், கம்பாதட-
ஸீம்னி கமபி காருண்யம் ॥

அத்துவா ஆறுக் கதீதமாய் ஆவதும்
புத்த விளமையும் பூத்த குசும்பத்தை
ஒத்தச் சிவப்புடன் ஓங்கியக் கம்பைவாழ்
மெத்தக் கருணைகொள் மூர்த்தியை வேண்டினேன். 66

अधिकाञ्चि वर्धमानामतुलां करवाणि पारणामक्ष्णोः ।
आनन्दपाकभेदामरुणिमपरिणामगर्वपल्लविताम् ॥ ६७ ॥

அதிகாஞ்சி வர்த்தமானும், அதுலாம்
கரவாணி பாரணமக்ஷ்ணோ: ।
ஆனந்த பாகபேதாம்; அருணிம-
பரிணாம கர்வபல்லவிதாம் ॥

ஆனந்த போதங்கள் யாவைக்கும் வேறதாய்
தானகக் கஞ்சியி லோங்கித் தழைத்தங்கு
தானேயச் செம்மைக்குச் சான்றென வீறுகொள்
ஆனந்த ரூபமென் கண்கட் குணவாமே. 67

बाणसृणिपाशकार्मुकपाणिममुं कमपि कामपीठगतम् ।
एणधरकोणचूडं शोणिमपरिपाकभेदमाकलये ॥ ६८ ॥

பாணஸ்ருணி பாசகார்முக-
பாணிமமும் கமபி காமபீடகதம் |
ஏணதரகோணசூடம் சோணிம-
பரிபாகபேதமாகலயே ||

அங்குசம் பாசமும் அம்புக்கோ தண்டமும்
செங்கரங் கொண்டுமத் திங்கள் முடிசூடும்
கன்கந்தச் செம்மைப் பரிணமை பேதத்தை
இங்கென துள்ளத்தில் வைத்துத் தியானித்தேன். 68

किं वा फलति ममान्यैर्बिम्बाधरचुम्बिमन्दहासमुखी ।
संबाधकरी तमसामम्बा जागर्ति मनसि कामाक्षी ॥ ६९ ॥

கிம் வா பலதி மமான்யை:
பிம்பாதரசும்பிமந்தஹாஸமுகீ |
ஸம்பாதகரீ தமஸாம், அம்பா ஜாகர்த்தி
மனஸி காமாக்ஷீ ||

இன்னிய கோவைக் கனியிதழ் மீதொரு
புன்னகை பூத்த முகமுடைக் காமாக்ஷி
என்னுளத் தஞ்ஞானம் நீக்கி விளக்குங்கால்
அன்னிய ராலெனக் காவதிங் கென்னவோ? 69

मञ्चे सदाशिवमये परशिवमयललितपौष्पपर्यङ्के ।
अधिचक्रमध्यमास्ते कामाक्षी नाम किमपि मम भाग्यम् ॥ ७० ॥

மஞ்சே ஸதாசிவமயே, பரசிவமய-
லலிதபௌஷ்ப பர்யங்கே |
அதிசக்ரமத்யமாஸ்தே, காமாக்ஷீநாம
கிமபி மம பாக்யம் ||

பண்பாய்ச் சதாசிவ மஞ்சத்தின் மேலொளிர்
இன்பப் பரசிவ புட்பப் படுக்கையில்
அன்புடன் சக்கிர மத்தியிற் காமாக்ஷி
என்பவள் என்பெரும் பாக்கியமா யுற்றளே. 70

रक्ष्योऽस्मि कामपीठीलासिकया घनकृपाम्बुराशिकया ।
श्रुतियुवतिकुन्तलीमणिमालिकया तुहिनशैलबालिकया ॥ ७१ ॥

ரக்ஷ்யோ஽ஸ்மி காமபீட, லாஸிகயா
கனக்ருபாம்புராஸிகயா |
ஶ்ருதியுவதிகுந்தலீமணி, மாலிகயா
துஹினசைலபாலிகயா ||

காமபீ டக்கூடத் தாடல் புரிபவள்
மாமணி மாலையாய் வேத முடியுனுக்
காமருங் காருண்ய சாகர மாகிய
ஏம மலைமகள் என்னையுங் காக்கவே. 71

लीये पुरहरजाये माये तव तरुणपल्लवच्छाये ।
चरणे चन्द्राभरणे काञ्चीशरणे नतार्तिसंहरणे ॥ ७२ ॥

லீயே புரஹரஜாயே, மாயே தவ
தருண பல்லவச்சாயே |
சரணே சந்த்ராபரனே
காஞ்சீசரனே, நதார்த்திஸம்ஹரனே ||

திங்கள் முடிசூடிச் சீருடன் கஞ்சிவாழ்
சங்கரன் நாயகி மாயா சொரூபிணி
சங்கடம் யாவுந் தவிர்த்தருள் தாயுமாம்
மங்களை நின்தளிர்ச் செஞ்சரன் ஒன்றினேன். 72

मूर्तिमति मुक्तिबीजे मूर्ध्नि स्तबकितचकोरसाम्राज्ये ।
मोदितकम्पाकूले मुहुर्मुहुर्मनसि मुमुदिषाऽस्माकम् ॥ ७३ ॥

மூர்த்திமதி முக்திபீஜே, மூர்த்னி
ஸ்தபகித சகோரஸாம்ராஜ்யே |
மோதிதகம்பாகூலே, முஹுர்முஹுர்
மனஸி முமுதிஷாஸ்மாகம் ||

கம்பையில் வாழ்பவர் கண்டு களித்திடும்
அம்பை சகோரங்கள் சாம்ராஜ்ய மாகிய
அம்புலி சூடும்பே ரானந்த ரூபத்தில்
அன்பாகி ஆனந்தம் கொள்ள விரும்பினேம். 73

वेदमयीं नादमयीं बिन्दुमयीं परपदोद्यदिन्दुमयीम् ।
मन्त्रमयीं तन्त्रमयीं प्रकृतिमयीं नौमि विश्वविकृतिमयीम् ॥ ७४ ॥

வேதமயீம் நாதமயீம், பிந்துமயீம்
பரபதோத்யதிந்துமயீம் |
மந்த்ரமயீம் தந்த்ரமயீம், ப்ரக்ருதிமயீம்
நௌமி விஶ்வவிக்ருதிமயீம் ||

நாதமும் பிந்துவும் மந்திர தந்த்ரமும்
வேதமும் மூலப் ரக்ருதி விக்ருதியும்
போதப் பரபதச் சந்த்ர மயமாகும்
ஆதிப் பராசக்தி அம்மையைப் போற்றினேன். 74

पुरमथनपुण्यकोटी पुञ्जितकविलोकसूक्तिरसधाटी ।
मनसि मम कामकोटी विहरतु करुणाविपाकपरिपाटी ॥ ७५ ॥

புரமதன புண்யகோடீ, புஞ்ஜித-
கவிலோக ஸூக்திரஸதாடீ |
மனஸி மம காமகோடீ, விஹரது
கருணாவிபாக பரிபாடீ ||

மாகவி யாகுவோர் வாக்குத்தேன் வெள்ளமா
யாகிப் புராரியின் புண்ணிய எல்லையாம்
மாகருணைகரி காமகோ டிக்கிசை
ஏகியென் னுள்ளத் தெழில்நட மாடவே. 75

कुटिलं चटुलं पृथुलं मृदुलं कचनयनजघनचरणेषु ।
अवलोकितमवलम्बितमधिकम्पातटममेयमस्माभिः ॥ ७६ ॥

குடிலம் சடுலம் ப்ருதுலம், ம்ருதுலம்
கசநயன ஜகனசரணேஷு ।
அவலோகிதமவலம்பிதம், அதிகம்பா-
தடமமேயமஸ்மாபி: ॥

மென்மைச் சரணமும் மின்னிய கண்களும்
திண்மைச் சகனமுஞ் சீர்ச்சுருட் கூந்தலோ
டென்மன வாக்குக் கெட்டாது கம்பைவாழ்
அம்மையைக் கண்டே அடைக்கல மானேமே. 76

प्रत्यङ्मुख्या दृष्ट्या प्रसाददीपाङ्कुरेण कामाक्ष्याः ।
पश्यामि निस्तुलमहो पचेलिमं कमपि परशिवोल्लासम् ॥ ७७ ॥

ப்ரத்யங்முக்யா த்ருஷ்ட்யா, ப்ரஸாத-
தீபாங்குரேண காமாக்ஷ்யா:
பச்யாமி நிஸ்துலமஹோ, பசேலிமம்
கமபி பரசிவோல்லாஸம் ॥

அம்மைகா மாக்ஷியின் ஆரருள் என்றதோர்
செம்மையாய் வீசிடுந் தீப வொளியினால்
உண்முக நோக்கடைந் தொப்பற்ற செங்கனி
என்னும் பரசிவ உல்லாசங் கண்டேனே. 77

विद्ये विधातृविषये कात्यायनि कालि कामकोटिकले ।
भारति भैरवि भद्रे शाकिनि शांभवि शिवे स्तुवे भवतीम्॥७८॥

வித்யே விதாத்ருவிஷயே, காத்யாயநி
காலி காமகோடிகலே |
பாரதி பைரவி பத்ரே, சாகினி
சாம்பவி சிவே ஸ்துவே பவதீம் ||

காம கலாரூபி காளிகாத் யாயனி
காமகோ டிச்சிவை பாரதி பைரவி
சீர்மிகும் சாம்பவி சாகினி பத்திரை
யாமொரு வித்யையாம் அம்மையைப் போற்றினேன். 78

मालिनि महेशचालिनि काञ्चीखेलिनि विपक्षकालिनि ते ।
शूलिनि विद्रुमशालिनि सुरजनपालिनि कपालिनि नमोऽस्तु॥७९॥

மாலினி மஹேசசாலினி, காஞ்சீ-
கேலிநி விபக்ஷகாலிநி தே |
சூலினி வித்ருமசாலினி, ஸுரஜன-
பாலினி கபாலினி நமோ஽ஸ்து ||

மாலினி மகேச சாலினி மாண்புடைச்
சூலினி தூயக் கபாலினி தேவர்கள்
பாலினி சத்துரு சங்காரி வித்ரும
சாலினி கஞ்சிவாழ் சக்திக்கே வந்தனம். 79

देशिक इति किं शंके तत्तादृक्तव नु तरुणिमोन्मेषः ।
कामाक्षि शूलपाणेः कामागमसमययज्ञदीक्षायाम् ॥ ८० ॥

தேசிக இதி கிம் ஶங்கே, தத்தாத்ருக்
தவ நு தருணிமோன்மேஷ: |
காமாக்ஷி ஶூலபாணே:, காமாகம-
ஸமய யஜ்ஞதீக்ஷாயாம் ||

அம்மைகா மாக்ஷியின் யௌவனச் சீலமே
மன்மதன் வேதத்தில் மாண்புறச் செப்பிடும்
அம்மகா தீக்ஷையில் அச்சூல பாணிக்குத்
தன்மையுள் ஆசானுந் தானோவென் றெண்ணுறேன்.

वेतण्डकुम्भडम्बरवैतण्डिककुचभरार्तमध्याय ।
कुङ्कुमरुचे नमस्यां शंकरनयनामृताय रचयामः ॥ ८१ ॥

வேதண்டகும்படம்பர, வைதண்டிக-
குசபாரார்த்தமத்யாய |
குங்குமருசே நமஸ்யாம்
சங்கர நயனாம்ருதாய ரசயாம: ||

தந்தியின் கும்பத்தை யொத்த தனங்களால்
நொந்திடும் நுண்ணிடைக் குங்கும மேனியோ
டந்தச் சிவன் விழிக் கானந்த மூட்டவே
விந்த வமுதத்தை வந்தனை செய்குவோம் 81

अधिकाञ्चितमणिकाञ्चनकाञ्चीमधिकाञ्चि कांचिदद्राक्षम् ।
अवनतजनानुकम्पामनुकम्पाकूलमस्मदनुकूलाम् ॥ ८२ ॥

அதிகாஞ்சிதமணிகாஞ்சன, காஞ்சீ-
மதிகாஞ்சி காஞ்சி தத்ராக்ஷம் |
அவநதஜநானுகம்பாம், அனுகம்பா-
கூலமஸ்மதனுகூலாம் ||

நன்குப் பலவகை நல்மணி வைத்திட்ட
தங்கவொட் டியாணந் தரித்திங் கடியார் பால்
பொங்குங் கருணையோ டன்பர்க் கநுகூல
மங்கையைக் கஞ்சியிற் கம்பையிற் கண்டேனே. 82

परिचितकम्पातीरं पर्वतराजन्यसुकृतसंनाहम् ।
परगुरुकृपया वीक्षे परमशिवोत्सङ्गमङ्गलाभरणम् ॥ ८३ ॥

பரிசிதகம்பாதீரம், பர்வதராஜன்ய-
ஸுக்ருதஸந்நாஹம் |
பரகுருக்ருபயா வீக்ஷே, பரமசிவோத்-
ஸங்க-மங்களாபரணம் ||

இங்குக்கம் பாதீரத் தின்புற் றுறைவாளும்
அங்குச் சிவன்மடிக் காப ரணமாகும்
நன்கிம வான்செய்த நற்றவப் பேற்றினை
என் குரு நாதர் கருணையாற் கண்டேனே. 83

दग्धमदनस्य शंभोः प्रथीयसीं ब्रह्मचर्यवैदग्धीम् ।
तव देवि तरुणिमश्रीचतुरिमपाको न चक्षमे मातः ॥ ८४ ॥

தக்தமதனஸ்ய சம்போ:, ப்ரதீயஸீம்
ப்ரஹ்மசர்ய வைதக்தீம் |
தவ தேவி தருணிமஸ்ரீ, சதுரிம்பாகோ
ந சக்ஷமே மாத: ||

அங்கச னைச்சாம்ப லாக்கினவ ராக்யங்கொள்
சங்கரன் கொண்ட பிரம சரியத்தை
மங்களை நின்னெழில் யௌவன சாதுர்யம்
இங்குச் சிறிதும் சகிக்க விலைபோலும். 84

मदजलतमालपत्रा वसनितपत्रा करादृतखनित्रा ।
विहरति पुलिन्दयोषा गुञ्जाभूषा फणीन्द्रकृतवेषा ॥ ८५ ॥

மதஜலதமாலபத்ரா
வஸனிதபத்ரா கராத்ருத கனித்ரா |
விஹரதி புலிந்தயோஷா, குஞ்ஜா-
பூஷா பணீந்த்ரக்ருதவேஷா ||

குந்து மணிமாலை கும்பச் சலப்பொட்டும்
அந்த முடன்கையில் மண்வெட்டி யுங்கொண்டு
அந்தச் சருகாடை பாம்பு மணிந்திட்ட
விந்தைகொள் வேடர் மகள்விளை யாடுகிருள். 85

अङ्के शुकिनी गीते कौतुकिनी परिसरे च गायकिनी ।
जपसि सविधेऽम्ब भैरवमण्डलिनी श्रवसि शङ्खकुण्डलिनी ॥८६॥

அங்கே சுகினீ கீதே, கௌதுகினீ
ப்ரிஸரே ச காயகினீ |
ஜபஸி ஸவிதேம்ப பைரவ, மண்டலினீ
ச்ரவஸி சங்ககுண்டலினீ ||

சங்குக் குழைபூண்டு சங்கீத ஆர்வங்கொண்
டிங்குனைப் பாடகர் பைரவர் சூழ்ந்திட
இங்குன் மடியிற் கிளிகொண்டும் என்தாயே
நன்குநீ ஓங்கித் திகழ்கின்றாய் என்றுமே. 86

प्रणतजनतापवर्गा कृतबहुसर्गा ससिंहसंसर्गा ।
कामाक्षि मुदितगर्भा हतरिपुवर्गा त्वमेव सा दुर्गा ॥ ८७ ॥

ப்ரணதஜனதாபவர்க்கா, க்ருதபஹுஸர்க்கா
ஸஸிம்ஹஸம்ஸர்க்கா |
காமாக்ஷி முதிதபர்க்கா, ஹதரிபுவர்க்கா
த்வமேவ ஸா துர்க்கா ||

யாவும் அளித்திட் டரனைக் களிப்பித்து
சேவிக்குமன்பர்க்குச் சீராம் பதந்தந்து
மேவும் பகைதீர்த்துச் சிம்மத்தின் மீதேறி
தேவிகாமாக்ஷிநீ துர்க்கையாய் ஆகின்றாய். 87

श्रवणचलद्वेतण्डा समरोद्दण्डा धुतासुरशिखण्डा ।
देवि कलितान्त्रषण्डा धृतनरमुण्डा त्वमेव चामुण्डा ॥ ८८ ॥

ச்ரவணசலத்வேதண்டா, ஸமரோத்-
தண்டா துதாஸுரசிகண்டா ।
தேவி கலிதாந்த்ரஷண்டா, த்ருத-
நரமுண்டா த்வமேவ சாமுண்டா ॥

தன்கையில் மாந்தர் தலைகொண் டசுரரைச்
சங்கரித் துத்தந்தித் தார்களும் பூண்டென்றும்
வெங்கள வேதமுந் தந்தக் குழைகொண்டும்
இங்குச்சா முண்டியு மானாய்நீ காமாக்ஷி. 88

उर्वीधरेन्द्रकन्ये दर्वीभरितेन भक्तपूरेण ।
गुर्वीमकिंचनार्तिं खर्वीकुरुषे त्वमेव कामाक्षि ॥ ८९ ॥

உர்வீதரேந்த்ரகன்யே
தர்வீ பரிதேன பக்தபூரேண ।
குர்வீமகிஞ்சனார்த்திம், கர்வீ-
குருஷே த்வமேவ காமாக்ஷி ॥

அன்ன ரசத்தைக் கரண்டியிற் கொண்டன்பர்
இன்னல்கள் யாவும் இமைப்போதில் தீர்த்தருள்
அன்னபூர் ணித்தாயாய் அம்மலை ராஜனின்
கன்னியு மானாய் நீ கஞ்சிகா மாக்ஷியே. 89

ताडितरिपुपरिपीडनभयहरणे निपुणहलमुसला ।
क्रोडपतिभीषणमुखी क्रीडसि जगति त्वमेव कामाक्षि ॥ ९० ॥

தாடிதரிபுபரிபீடன,
பயஹரணே நிபுணஹலமுஸலா
க்ரோடபதிபீஷணமுகீ, க்ரீடஸி
ஜகதி த்வமேவ காமாக்ஷி ॥

இங்குப் பகைவர் பயமெனும் பீடைக்குப்
பங்கம் புரியு முலக்கை கலப்பையும்
தன்கரம் கொண்டு முகத்தினிற் பீதியே
தங்கும் வராகியு மாகுய்கா மாக்ஷிநீ. 90

स्मरमथनवरणलोला मन्मथहेलाविलासमणिशाला ।
कनकरुचिचौर्यशीला त्वमम्ब बाला कराब्जधृतमाला ॥ ९१ ॥

ஸ்மரமதனவரணலோலா, மன்மத-
ஹேலாவிலாஸ மணிசாலா ।
கனகருசிசௌர்யசீலா, த்வமம்ப
பாலா கராப்ஜத்ருதமாலா ॥

காமனைக் காய்ந்தோன் மணக்க விரும்பிடும்
காமனின் லீலா மணிச்சாலை யாகியும்
ஏமத்தை மிஞ்சும் எழிலுடன் பூங்கையில்
மாமலர் மாலைகொள் பாலைநீ அம்மையே. 91

विमलपटी कमलकुटी पुस्तकरुद्राक्षशस्तहस्तपुटी ।
कामाक्षि पक्ष्मलाक्षी कलितविपञ्ची विभासि वैरिञ्ची ॥ ९२ ॥

விமலபடீ கமலகுடீ, புஸ்தக-
ருத்ராக்ஷசஸ்த ஹஸ்தபுடீ ।
காமாக்ஷி பக்ஷ்மலாக்ஷீ, கலிதவிபஞ்சீ
விபாஸி வைரிஞ்சீ ॥

துங்கக் கமலத்தில் தூய வுடையணிந்
தங்கையில் ஏடு முருத்திராக் கங்கொண்டு
நன்கொளி வீசும் நயங்கொள் யாழ் மீட்டும்
மங்கை சரஸ்வதி யானுய்நீ காமாக்ஷி. 92

कुङ्कुमरुचिपिङ्गमसृक्पङ्किलमुण्डालिमण्डितं मातः ।
जयति तव रूपधेयं जपपटपुस्तकवराभयकराब्जम् ॥ ९३ ॥

குங்குமருசிபிங்கமஸ்ருக், பங்கில-
முண்டாலிமண்டிதம் மாத: ।
ஜயதி தவ ரூபதேயம், ஜபபட-
புஸ்தக வராபய கராப்ஜம் ॥

குங்கும மேனியுஞ் சொட்டு மிரத்தமோ
டங்குத் தலைமாலை சூடிச் சபமாலை
யுங்கையி லேடும் வரமு மபயமும்
நன்கு விளங்கிடத் தாயேநீ ஓங்குறுய். 93

कनकमणिकलितभूषां कालायसकलहशीलकान्तिकलाम् ।
कामाक्षि शीलये त्वां कपालशूलाभिरामकरकमलाम् ॥ ९४ ॥

கனகமணிகலிதபூஷாம், காலாயஸ-
கலஹஶீல காந்திகலாம் |
காமாக்ஷி ஶீலயே த்வாம்
கபாலஶூலாபிராமகரகமலாம் ||

தங்கம் நவமணி பூஷணந் தாங்கியே
இங்கு உருக்கிய எஃகைப் பழித்திடும்
அங்கம் கபாலமுஞ் சூலமுந் தாங்கிய
செங்கை மலர்கொளுந் தேவிநீ காமாக்ஷி. 94

लोहितिमपुञ्जमध्ये मोहितभुवने मुदा निरीक्षन्ते ।
वदनं तव कुचयुगलं काञ्चीसीमां च केऽपि कामाक्षि ॥ ९५ ॥

லோஹிதிம புஞ்சமத்யே, மோஹித-
புவனே முதா நிரீக்ஷந்தே |
வதனம் தவ குச யுகலம், காஞ்சீ-
ஸீமாம் ச கேபி காமாக்ஷி ||

செந்நிற மான அருகதம் மத்தியில்
பொன்னுள நுண்ணிடை யுந்தன மும்முகம்
உன்னிச் சிலமேலோர் ஆனந்த மாகவே
என்னுரு மின்புளார் ஈசைகா மாக்ஷியே. 95

जलधिद्विगुणितहुतवहदिशादिनेश्वरकलाश्विनेयदलैः ।
नलिनैर्महेशि गच्छसि सर्वोत्तरकरकमलदलममलम् ॥ ९६ ॥ *

ஜலதித்விகுணிதஹுதவஹ-
திசாதினேச்வர கலாச்விநேயதலை: |
நளினைர்மஹேசி கச்சஸி
ஸர்வோத்தரகமல தலமமலம் ||

தாயே மகேஶ்வரி குண்டலினிசக்தி
நீயேயவ் வாதாரம் ஆறின் வழியாகப்
போயங்கு மேலான தூயத் தளங்களங்
காயிரங் கொண்ட கமல மடைகின்றாய். 96

सत्कृतदेशिकचरणाः सबीजनिर्बीजयोगनिश्रेण्या ।
अपवर्गसौधवलभीमारोहन्त्यम्ब केऽपि तव कृपया ॥ ९७ ॥

ஸத்க்ருத தேஶிகசரணா:
ஸபீஜநிர்பீஜயோக நிச்ரேண்யா |
அபவர்க்கஸௌதவலபீம்,
ஆரோஹந்த்யம்ப கேபி தவ க்ருபயா ||

சற்குரு சேவைசெய் பாக்கிய முற்றோர்உன்
நற்கருணைக்காளாய் யோக சமாதியிற்
பெற்று விகற்ப மிரண்டும் அதற்குமேல்
உற்றுவம் முக்தியின் மாடியி லேறுவார். 97

* सर्वोत्तरकमलदलममलम्, ஸர்வோத்தரகரகமலதல மமலம்-பாடாந்தரம்.

अन्तरपि बहिरपि त्वं जन्तुततेरन्तकान्तकृदहंते ।
चिन्तितसंतानवतां संततमपि तन्तनीषि महिमानम् ॥ ९८ ॥

அந்தரபி பஹிரபி த்வம், ஜந்து-
ததேரந்தகாந்தக்ருதஹந்தே ।
சிந்திதஸந்தானவதாம், ஸந்ததமபி
தந்தநீஷி மஹிமானம் ॥

எக்காலுஞ் சீவர்கள் உள்ளும் புறத்துமுள்
அக்கால காலனின் ஆனந்த ரூபியே
எக்காலுஞ் சிந்திக்கு மன்பர்க்குப் பாவிக்க
மிக்கதாம் ஞானத்தை மேவித் தருகின்றாய். 98

कलमञ्जुलवागनुमितगलपञ्जरगतशुकग्रहौत्कण्ठ्यात् ।
अम्ब रदनाम्बरं ते बिम्बफलं शम्बरारिणा न्यस्तम् ॥ ९९ ॥

கலமஞ்ஜுலவாகனுமித, கலபஞ்ஜரகத-
சுகக்ரஹௌத்கண்ட்யாத் ।
அம்ப ரதனாம்பரம் தே, பிம்பபலம்
சம்பராரிணா ந்யஸ்தம் ॥

நன்மன வன்பர்கள் கண்டமாம் கூண்டுறை
இன்மொழி யாம்கிளி தன்னைப் பிடித்திட
மன்மதன் வைத்தக் கோவைக் கனியென
உன்னிதழ்ச் செம்மை திகழ்கின்ற தம்மையே. 99

जय जय जगदम्ब शिवे जयजय कामाक्षि जय जयाद्रिसुते ।
जय जय महेशदयिते जय जय चिद्गगनकौमुदीधारे ॥ १०० ॥

ஜய ஜய ஜகதம்ப சிவே, ஜயஜய
காமாக்ஷி ஜய ஜயாத்ரிஸுதே ।
ஜய ஜய மஹேசதயிதே, ஜயஜய
சித்ககன கௌமுதீதாரே ॥

ஜயஜக தம்பிகே ஜயசிவ மங்களே
ஜயசித்தின் வானொளி வெள்ளமே ஜயஜய
ஜயகிரி ராஜன் மகளே ஜயஜய
ஜயமா மகேச்வரீ காமாக்ஷி ஜயஜய. 100

अर्याशतकं भक्त्या पठतामार्याकटाक्षेण ।
निस्सरतिवदनकमलाद्वाणी पीयूषधोरणी दिव्या ॥ १०१ ॥

ஆர்யாசதகம் பக்த்யா
படதாமார்யாகடாக்ஷேண ।
நிஸ்ஸரதிவதநகமலாத்
வாணீபீயூஷதோரணீ திவ்யா ॥ 101

आर्याशतकं संपूर्णम् ।

ஆர்யா சதகம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ சந்திரமௌளீச்வராய நம:

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானத்தின்
சில முக்கிய வெளியீடுகள்

ஒவ்வொரு புத்தகமும் பல படங்களுடனும் ஸ்ரீ ஆசார்யர்களுடைய அநுக்ரஹ பூர்வமான ஸ்ரீமுகத்துடனும் கூடியது.

ரூ. பை.

1. ஸ்ரீ பஜகோவிந்தம்—ஸம்ஸ்கிருத மூலமும் தமிழ் அனுவாதமும் .... 0—50
2. ஸ்ரீ முகுந்தமாலா—ஸம்ஸ்கிருத மூலமும் தமிழ் உரையும் கூடியது. .... 0—50
3. ஸ்ரீ ப்ரச்னோத்தர ரத்நமாலிகா—ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதர் இயற்றியது (தமிழ் லிபியில்) .... 0—25
4. ஸ்ரீ மூகபஞ்சசதீ—ஸம்ஸ்கிருத மூலமும் (தமிழுரையுடனும்) .... 2—00
5. ஸ்ரீ ஆனந்த ஸாகரஸ்தவம்—ஸம்ஸ்கிருத மூலமும் தமிழ் இங்கிலீஷ் அனுவாதமும், ... 0—87
6. ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரம்—தேவநாகரி, தமிழ் லிபிகளில் மூலமும், தமிழ் அனுவாதமும், ... 2—00
7. ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரமும், நாமாவளியும்—ஸம்ஸ்கிருதத்தில் .... 0—30
8. —ஷை—தமிழில் ச்லோகம், நாமாவளியும் .... 0—25
9. ஸ்ரீசிவபாதாதி கேசாந்த வர்ணநம் முதலிய ஐந்து சிவ ஸ்தோத்ரங்கள்—ஸம்ஸ்கிருத ஸ்தோத்ரமும் தமிழ் அனுவாதமும் .... 0—87
10. விஷ்ணு பாதாதி கேசாந்த ஸ்தோத்திரம்—ஸம்ஸ்கிருத மூலமும் தமிழ் ஆங்கில அனுவாதங்களும், ... 0—75
11. ஸ்ரீ சாந்தி விலாஸம்—ஸம்ஸ்கிருத ஸ்தோத்ரமும் தமிழ் அனுவாதமும் .... 0—75
12. மாத்ருகா புஷ்பமாலா ஸ்துதி—ஸம்ஸ்கிருத மூலமும் தமிழ் அனுவாதமும் .... 0—62
13. ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸ்தோத்ரம்—ஸ்ரீ ஸுரேச்வராசார்யாளின் மானஸோல்லாஸ வார்த்திகத்துடன் கூடியது 1—75
14. ஸ்ரீ துர்கா சந்திரகலா ஸ்துதி—ஸ்ரீ அப்பய்ய தீக்ஷிதர் அவர்கள் அருளியது .... 0—37
15. ஆத்மார்ப்பண ஸ்துதி—ஸ்ரீ அப்பய்ய தீக்ஷிதர் அவர்கள் இயற்றியது. .... 0—75

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம்
4, பிரான்ஸிஸ் ஜோஸப்புத் தெரு, சென்னை-1

லிபர்ட்டி அச்சகம், சென்னை 1